

[: Plače kočka celý den, :]
[: kde se její kocúr děl. :]

Jak počala kúřiti,
on se začal šknuřiti.

Ten mě dobil velice,
zedral na mě tři biče.

Plačú s ňú aj kořata,
kde se poděl náš tata!

Jak začala mazati,
kocúr skočil na koty
a přeskočil tři ploty.

Dyž třetí bič dotrhal,
ešče sekyry hledal.

On tam leží za ploty,
ocásek má uřatý.

Kdes, kocúrku, kdes býval,
žeš ty doma nebýval?

Jak sekyrku popadl,
hned ocásek odpadl.

Jak se kočka zvěděla,
hned za vrata běžela,
kúřit, mastit hledala.

Chodil sem po komorách,
zastal mě tam hospodár.

Vyhodil mě za vrata,
tam mě našly kořata.

824. PROSBA

2105.

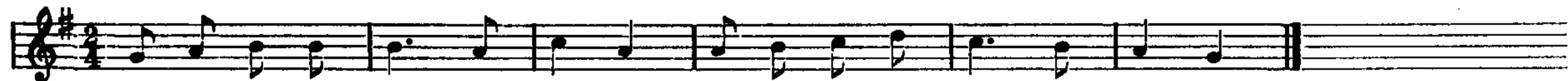
Pů - jdu do Br - na, po - pro - sím pa - na, a - by mně dal ko - ňa od ka - pi - tá - na.

Půjdu do Brna, poprosím pána,
aby mně dal koňa od kapitána.

Pane kapitán, pěkně vás prosím,
dejte mně koníčka, já se rád vozím.

825. HRUŠKA

2106.

Sa - di - la jsem hru - šku v hu - mně, ta - ké - li se po mně u - jme?

Sadila jsem hrušku v humně,
také-li se po mně ujme?

Zalívala ze žbánečka,
to je, Bože, galanečka!

Ja, což by se neujala,
dyž ju milá zalévala.

Zbírала je do fěrtuška,
to je, Bože, dobrá hruška!

2107.

Z Moštěnice

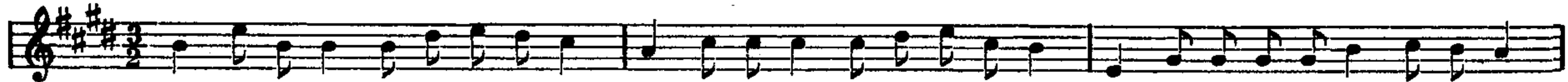
Hru - šky zra - jó sa - do - věn - ky, ne - da - la mně má pa - nen - ka dnes hu - běn - ky.

Hrušky zrajó sadověňky,
nedala mně má panenka dnes huběňky.

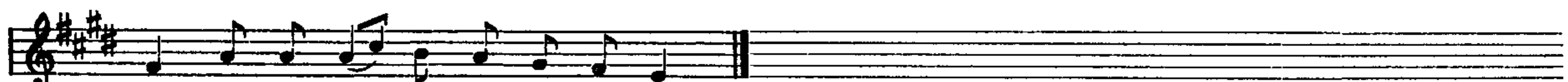
Dnes huběňky ani včera,
musím čekat do soboty do večera.

826. OBJEDLÁ

2108.

Se - dě - la na vr - šku na je - dli, vše - cku ju bra - ven - ci o - bje - dli! Ne - se - daj na vr - šku na je - dli,

a - by ta bra - ven - ci ne - sje - dli.